

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 40. Regis Catholici consensus in hasce nuptias, præmissa Pontificis dispensatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

Secul. XVI. **c**us testatus esset, se vero virtutum splen-
A.C.1503. dore, ac animi dotibus, quibus relata
 Filii sui natu majoris conjux emineret,
 adeo captum esse, ut illam Henrico se-
 cundo genito desponsare constituisset;
 hunc enim obeunte Fratre suo in Walliae
 Principem renunciatum, legem vero,
 quæ hisce nuptiis obstaret, se spe-
 rare eo facilius solvendam, cum
 Arturus Sponsam suam carnali conjun-
 ctione nunquam violasset, ut proin nullum
 aliud obversetur impedimentum, quam
 quod publicæ honestatis appellare solent,
 illud tamen dissolvi posse, usu ferme quoti-
 diano comprobatum esset.

§. XL.

*Regis Catholici consensus in hasce nu-
 ptias, præmissa Pontificis
 dispensatione.*

Rex Catholicus hoc responso ad se de-
 lato nuptias ratas habuit, ea tamen
 lege, ut prius a Pontifice legis gratia fie-
 ret, cum autem Emanueli Lusitaniae Re-
 gii duas sorores ducere facile antea con-
 cessum esset, hinc Ferdinandus fiduciam
 concepit, Julium quoque secundum A-
 lexandro VI. haud severiorem fore, proin
 eandem gratiam Regiæ Filiæ concessu-
 rum. Hac spe freti ambo Reges An-
 glus, atque Hispanus die vigesima tertia
 Junii

Junii foedus inierunt, in quo tamen de Secul. XVI.
conceptis connubii pactis mentio specia- A.C. 1503.
lis facta non est, sua tamen contulerunt
consilia, ut a summo Pontifice concordi
voto dispensationem peterent. Ea de
re Henricus VII. datis literis Flakstero
Equiti Regio Oratori suo negotium dedit,
ut juncto Hispaniae Oratoris consilio Ju-
lium exoraret, quatenus regias proles
impedimenti religione solveret. Summus
Pontifex anxiis animi curis agitatus, aut
forte religiosius consuetae normae tenax,
Cardinalium, Theologorum, Jurisque Ca-
nonici peritorum Congregationem con-
vocavit, atque se praesente discuti prae-
cepit, utrum accedente summi Pontificis
dispensatione foeminæ liceat successivis
nuptiis duos fratres ducere.

§. XLI.

Dispensationis controversia jussu Pon- tificis discussa.

Primi, qui in consilium adhibebantur,
in hanc abierunt sententiam: sum-
mus Pontifex nec ex plenitudine potesta-
tis suæ, quæ in cædificationem, non in de-
structionem data est, in lege divina dispen-
sare potest, ex lege autem divina prohi-
betur, ne mulier mortui Mariti sui fra-
tri nubat; quippe Deus Judæis per Moy-
sen hanc legem tradidit: *Qui duxerit*
uxorem